

Warszawa, 25/06/2007

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

RPO-547814-I/06/HG

00-090 Warszawa Tel. centr. 0-22 551 77 00
Al. Solidarności 77 Fax 0-22 827 64 53

Pan
dr Jarosław Kaczyński
Prezes Rady Ministrów
Al. Ujazdowskie 1/3
00-583 WARSZAWA

Wielce Szanowny Panie Premierze

W piśmie z dnia 19 marca 2007 r., dotyczącym niewykonywania orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego, poinformowałem Pana Prezesa, że w sprawie tej będę kierował osobne wystąpienia do poszczególnych członków Rady Ministrów wnosząc o podjęcie prac mających na celu zapewnienie wdrożenia orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego. I tak:

1. W dniu 18 kwietnia 2007 r. (nr RPO-547814-I/06) skierowałem wystąpienie do Ministra Sprawiedliwości w którym wskazałem, że nie zostały wykonane wyroki:
 - z dnia 19 kwietnia 2006 r. sygn. akt K 6/06 oraz z dnia 8 listopada 2006 r. sygn. akt 30/06 dotyczące dostępu do zawodu adwokata i radcy prawnego (pkt 5 i 32 str. 21 i 43). Mimo zapewnień, że trwają końcowe prace związane z opracowaniem zmian do ustaw – do chwili obecnej projektu nie wpłynął do Sejmu.
 - z dnia 20 marca 2006 r. sygn. akt K 17/05 w uzasadnieniu którego TK stwierdził, że zakres dopuszczalnego ujawnienia informacji o życiu prywatnym osób publicznych, określonych w art. 14 ust. 6 prawa prasowego, pozostaje w kolizji z szeroko ujętym w Kodeksie karnym przestępstwem pomówienia (pkt 37 str. 48) oraz
 - wyrok z dnia 5 maja 2004 r. sygn. akt P 2/03 w którym TK między innymi uznał za niezgodny z Konstytucją art. 46 ust. 1 w związku z art. 32 ust. 6 –

Prawa prasowego przez to, że nie zachowuje wymaganej precyzji określenia znamion czynu zagrożonego karą (pkt 78 str. 83 informacji TK). Odpowiedź Ministra na powyższe wystąpienie otrzymałem 19 czerwca 2007 r. (pismo z dnia 15 czerwca 2007 r. nr DL-P-IV-453-6/07).

2. W dniu 14 maja 2007 r. (nr RPO-558900-II/06) w wystąpieniu skierowanym również do Ministra Sprawiedliwości wskazałem orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego odnoszące się do problemów prawno-karnych, w których nie została podjęta inicjatywa ustawodawcza. Są to wyroki:

- z dnia 11 października 2006 r. sygn. 3/06 dotyczący znieważenia funkcjonariusza publicznego oraz (pkt 7 str. 22) oraz
- wyrok z dnia 7 września 2006 r. sygn. akt SK 60/05 dotyczący dopuszczalności wznowienia postępowania karnego (pkt 12 str. 26).

W odpowiedzi na powyższe wystąpienie (pismo z dnia 5 czerwca 2007 r. nr DL.P-I-0760-9/07) Minister Sprawiedliwości poinformował mnie, że w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 października 2006 r. sygn. akt P 3/06 w przygotowanym w Ministerstwie Sprawiedliwości projekcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw przewidziano zmianę art. 226 § 1 Kk i projekt tej ustawy w dniu 24 kwietnia 2007 r. został przyjęty przez Radę Ministrów. Odnośnie zaś wyroku z dnia 7 września 2006 r. sygn. akt SK 60/05 dotyczącego dopuszczalności wznowienia postępowania karnego – jak wskazano w odpowiedzi – w Ministerstwie podjęto prace nad nowelizacją stosownych przepisów Kpk.

3. W dniu 16 marca 2007 r. (nr RPO-524252-III/06) w wystąpieniu do Ministra Pracy i Polityki Społecznej wskazałem, że dotychczas nie podjęto stosownych działań, służących wykonaniu wyroków Trybunału Konstytucyjnego w zakresie prawa zabezpieczenia społecznego. Są to wyroki:

- z dnia 3 października 2006 r. sygn. K 30/05 w sprawie zasad przyznawania świadczeń z pomocy społecznej osobom prowadzącym pozarolniczą działalność gospodarczą (pkt 8 str. 23) oraz

- z dnia 14 czerwca 2004 r. sygn. akt P 17/03 w przedmiocie uzależnienia prawa do wcześniejszej emerytury od charakteru pracodawcy (pkt 77 str. 82). Odpowiedzi na wystąpienie to nie otrzymałem.

4. W dniu 15 marca 2007 r. (RPO-390054-VIII/01) w wystąpieniu do Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 5 grudnia 2000 r. sygn. akt 35/99 w sprawie dotyczącej nierównego traktowania kobiet i mężczyzn, po ogłoszeniu którego w Dzienniku Ustaw utraciły mocy obowiązującą uznane za niezgodne z Konstytucją stosowne przepisy ustaw z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 86 poz. 953 z późn. zm.) oraz z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1593 z późn. zm.) zasygnalizowałem, że wyrok ten nie znalazł dotychczas odzwierciedlenia w obowiązujących przepisach.

W nadesłanej odpowiedzi (pismo z dnia 5 czerwca 2007 r. nr DKR-0712-1-GW/07) poinformowano mnie, że w ocenie Ministerstwa konieczne jest zainicjowanie w sprawie tej stosownych działań zmierzających do wykonania wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

5. W dniu 29 stycznia 2007 r. (RPO-451191-IX/03) w wystąpieniu skierowanym do Szefa Służby Celnej wskazałem, że pomimo upływu ponad dwóch lat od wydania przez Trybunał Konstytucyjny wyroku z dnia 19 października 2004 r. sygn. akt K 1/04 w sprawie zwolnienia celnika ze służby w razie podejrzenia o popełnienie przestępstwa nie podjęto skutecznych działań zmierzających do opracowania projektu zmian legislacyjnych, które wypełniłyby lukę prawną w ustawie o Służbie Celnej dotyczącą braku możliwości przywrócenia funkcjonariuszy celnych do służby oraz wypłaty wstrzymanej części wynagrodzenia (pkt 73 str. 79).

W odpowiedzi (z dnia 14 marca 2007 r.) na powyższe wystąpienie Szef Służby Celnej poinformował mnie, że prace nad stworzeniem unormowań w taki sposób, aby uwzględniały kwestie wskazane w wyroku TK wymagały dodatkowych analiz, a w szczególności określenia szacunkowych kosztów wprowadzenia świadczeń w przypadkach przywrócenia funkcjonariuszy celnych do służby.

Uzyskane w tym zakresie dane stanowią podstawę do dalszych prac i przyjęcia stosownych rozwiązań prawnych.

6. W dniu 20 listopada 2006 r. (RPO-542704-V/06) w wystąpieniu do Ministra Budownictwa sygnalizowałem, że nie został dotąd zrealizowany wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 maja 2006 r. sygn. akt P 4/05 dotyczący kwestii związanych z wysokością dodatku mieszkaniowego. Z dotychczasowej korespondencji z Ministrem Budownictwa wynika, iż nie podziela on poglądu o konieczności dokonania stosownych zmian przepisów po wyroku Trybunału, jednakże w związku z kolejnym moim wystąpieniem zapowiedział, że zmiany przepisów zostaną uwzględnione przy najbliższej nowelizacji, lecz aktualnie żadne prace w tym zakresie się nie toczą (pkt 30 str. 41).
7. W dniu 11 marca 2006 r. (RPO-428351-V/06) w wystąpieniu skierowanym do Ministra Sprawiedliwości wskazałem, że nie podjęto do chwili obecnej inicjatywy ustawodawczej w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 31 sierpnia 2006 r. sygn. akt P 6/06 odnoszącego się do zasad zwrotu różnicy w opłatach czynszowych przysługujących funkcjonariuszom Służby Więziennej. Mimo kolejnych zapewnień Ministra, że prace nad projektem stosownych zmian do ustawy są na ukończeniu (projekt miał wpłynąć do Sejmu do końca 2006 r.) z informacji ze strony internetowej Sejmu wynika, że dotąd projekt takie nie wpłynął.

Ilość niewykonanych wyroków i skierowanych w związku z tym wystąpień jak i korespondencja prowadzona z poszczególnymi Ministrami świadczy nie tylko o skali problemu. Wskazuje także, że działania naprawcze w zakresie legislacji prowadzone są nie tylko z opóźnieniem ale i w sposób opieszwały.

Dlatego też pozwalam sobie zwrócić się do Pana Premiera z uprzejmą prośbą o spowodowanie przyspieszenia działań w tym zakresie w poszczególnych resortach zgodnie z zapowiedzią wyrażoną w skierowanym do mnie piśmie z dnia 29 marca 2007 r. (nr SKJ 161-3(13)/07).

Łączę wyrazy szacunku

/-/ Janusz Kochanowski